Aprill 2013
0.50€
Nr. 27

Lennuk

Tallinna 21. Kooli leht

Peatoimetajad:
Britta Pung
Mari Stepanjan
Kujundaja:
Getter Vader
Toimetus:
Airika Harrik
Anett Roosa
Anny Urm
Brenda Tamm
Epp Valdaru
Maria Olmann
Meeri-Ann Ostrov
Merlin Paggi
Sigrid Paula Pukk

Tere armas koolipere!

Kuigi õue vaadates on seda raske uskuda, on pool märtsikuud juba selja taga. Lumele vaatamata võib väljas tunda juba kevade lõhna ning soojendavat päikest. Kõige selle tõttu hakkab kooliaeg vaikselt lõpule lähenema. Eriti kiiresti möödub aeg kaheteistkümnendike jaoks, kes juba peagi majast jäädavalt lahkuvad. Sellest tulenevalt on aeg ka meil Lennuki juhtimine järgmistele üle anda, nagu on kombeks olnud aegade algusest saati. Sel korral saavad teatepulga enda kätte Mari Stepanjan ja Britta Pung.
On küll kurb ja natuke raske mõelda, et me ei saa enam Lennuki toimetamises kaasa lüüa, kuid samas on hea teada, et seda tööd jätkavad veel innukamad inimesed. Eks nii ole elus kõigega - tuleb osata asju nautida ning olema valmis neid seejärel järgmistele edasi pärandama. Meil ei jää üle muud, kui soovida kõike parimat ja tohutult palju edu meie järglastele.
Samamoodi üritaks me süstida entusiasmi kõikidesse teisse! Peagi saabub suvi ning seeläbi vabadus koolist, pidage veel need mõned kuud vastu. Ja uskuge meid, kooli lõpetamine seisab peagi ka teil ukse ees, pole mõtet seda liiga innukalt oodata. Ega te sellest pääse.
Seniks aga palju õnne ja rõõmu teie tegemistesse!

Endised peatoimetajad
Ann Kase ja Kristin Ehala

Emakeelepäev Tallinna 21.Koolis

Epp Valdaru

14. märtsil tähistati üle Eesti emakeelepäeva. See päev on esimese eestlase, kes asus Tartu Ülikooli õppima, maarahva lauliku Kristjan Jaak Petersoni sünnipäev. Olles väike rahvas, on vägagi oluline hoida eesti keele ja kultuuri säilimist. Selleks andsid hea eeskuju erinevad üritused, mida sel aastal meie koolis emakeelepäeval korraldati. Korraldaja klassiks oli 10.c ja nad valisid selle aasta teemaks Mulgimaa ja mulgid.

Esimesel korrusel pandi üles stend, kust sai leida uut ja huvitavat informatsiooni Mulgimaa kohta. Stendilt võis leida pilte mulgi rahvariidetest, sealt kandist pärit toite, põnevaid ütlemisi ja nalju ning loomulikult ka selle paiga ajalugu. Kasulik oli ta kas või tühja kõhu leevenduseks.

Kõigil oli võimalik tuua kodust vana raamat ja saada selle vastu talong, mille eest lunastada endale uus raamat. Raamatuid tuli hulgi ja õnneks ka uute raamatute huvilisi. Raamatuvahetus toimus 12.-14.märts ja 12. märtsil oli esimese tunniga juba peaaegu kõik lasteraamatud otsas! Raamatud, kes endale uut omanikku ei leidnud, lähevad heategevuseks ja ka meie oma raamatukokku.

13. märts oli aktuste päev. Aktusel olid külas päris mulgid Alli Laande, kes tegi ettekande Mulgimaast ja Anu Taul, kes esitas mitu ilusat muusikapala. Laulsid ka õpilased 9.a klassist. Mitmed klassid käisid kuulamas Tallinna Tehnikaülikooli õppejõu Mait Taltsi loengut Mulgimaast ja selle ajaloolisest paiknemisest.

14. märtsil lugesid 10.c klassi õpilased kõigi meie kooli õpilastele ette mulgi murdes muinasjuttu "Hans ja Vanapagan". 11.c poolt oli lühike ent tore raadiosaade. Põhikooli õpilastele korraldati viktoriin ja nad olid väga aktiivsed ning rõõmsad sellest osa võtma.

Ja ka lugejaküsimus: mitu meie kooli õpetajat on pärit Mulgimaalt ja kes nad on?

Minu varjupäev Balti Filmi- ja Meediakoolis

Anett Roosa

20. veebruaril avanes mul võimalus osaleda Tallinna Ülikoolis sellisel üritusel nagu Tudengivarju nädal. Otsustasin varjutada Balti Filmi- ja Meediakooli tudengit ning valisin audiovisuaalse meedia eriala, kuna meedia pakub mulle huvi ja olen BFMist väga palju head kuulnud. Ma ei pidanud pettuma - varjupäev andis hea kogemuse ning mõistan nüüd palju paremini, missugune on õppimine ülikoolis. Meeldis väga asjaolu, et õppetöö toimub inglise keeles. Olles esimest aastat gümnaasiumis, võin öelda, et vahe ülikooliga on üsna märgatav, samas leidub õppetöös ka ühiseid jooni.

Päev algas kell 10 hommikul, kui kohtusin varjutatava, Rihardsiga, BFMi sissekäigus. Ta tutvustas mulle erinevaid ruume ning rääkis veidi koolist. Naljakas oli see, ükski tudeng ei teadnud, kus loeng toimub. "Harju sellega ära, ülikool ongi üks suur kaos," ütles mu varjutatav naljatledes.

Esimeses loengus tegeleti essee analüüsimisega ning grammatikaga. Huvitav oli see, et loengu ülesehitus ning loeng üleüldiselt meenutas väga minu inglise keele tundi. Sõnavara oli muidugi mingil määral teine ning teemad veidi raskemad, aga tekkis kindlustunne, et gümnaasiumis õpitavaid oskusi ja teadmisi läheb ülikoolis reaalselt vaja – olen nüüd oma silmaga näinud ning tean. Kui õpetaja ütles tudengitele, et järgmine nädal on test, nägin oma klassiruumist tuttavat pilti – tekkis suur sabin ning tudengid hakkasid naljatlema, et nad kukuvad läbi ning ei ole selleks üldse valmis.

Järgmises loengus rääkis õppejõud, kuidas teha uudislugu ning kuidas inimesi intervjueerida. Enamik jutust oli mulle enda meediatundidest juba tuttav. Näiteks rääkis ta küsimustetüüpidest intervjueerimisel – ma olen neid juba õppinud, küll aga oma emakeeles. Positiivne oli näha, kuidas auditoorium lihtsalt ei passi, vaid mõtleb kaasa ning esitab küsimusi.

Viimane loeng oli videotöötlus, mis toimus väga muljetavaldavas arvutiklassis. Tutvuti monteerimisprogrammiga ning räägiti põhjalikult sellega töötamisest. Tudengitele läheneti personaalselt, igaüks sai abi küsida, kui hakkas maha jääma. Just see loeng jättis väga hea tunde sisse ning lahkusin BFMist hea tujuga.

Omast kogemusest saan kindlasti väita, et gümnaasiumis õpitu paneb tegelikult ülikoolile päris olulise põhja alla. Tudengivarju nädala näol on tegemist väga kiiduväärt ettevõtmisega ning soovitan kõigil gümnasistidel kindlasti kedagi varjutada. See annab niivõrd hea pildi sellest, mis ülikoolis tegelikult toimub ning aitab kindlasti tulevasel erialavalikul.

Sildnik soovitab

Airika Harrik

Kas sinul on selleks aastaks juba reisiplaanid tehtud? Kui veel ei ole või sa ei oska sihtkohta valida, on see artikkel sulle. Sildnikul on reisiplaanid olemas!

Kuhu soovitate Lennuki lugejatel kindlasti reisida? Miks?
Araabia maadesse. Seal on inimesed palju paremad, seal on kliima väga hea, ma pean silmas Lähis-Idat. Inimesed on seal lihtsalt paremad ja teistsugused. Minu jaoks sobib.

Mitu korda aastas ise reisite?
Mitu korda... Vaat seda ei oska küll öelda, aga noh... Viimasel ajal, ütleme, kui me räägime viimasest kümnest aastast, siis võib-olla kolm korda aastas.

Milline oleks Teie unistuste sihtkoht? Miks?
Ei ole niisugust sihtkohta, aga kindlasti on see Araabia maa, moslemimaa või Lähis-Ida, ma mõtlen. Midagi sinnakanti. Aga unistuste... Saudi-Araabia ilmselt. Ikka selle pärast, et ta on moslemimaa, aga samas noh, kindlasti... Ma arvan, et ka Hiina. Ja tegelikult on igal maal huvitav. Nii et selles mõttes ei saa sellist asja nagu "lemmikmaa" küsida, kuna ma pole enamus riike ju külastanud. Kuidas ma saan siis öelda, milline on mu lemmikriik? Aga kindlasti Hiina, Jaapan, Argentiina, Brasiilia... Ütleme, et need on need. Ei tasu igasugustele lugejatele muljet jätta, et ma mujale ei reisigi, kui Araabia maadesse. Sel suvel lähen ma ilmselt Albaaniasse ja Rumeeniasse. Suvel ma ei saa Araabia maadesse sõita, seal on jube palav.

Tulevane rätsep ja stilist - Getter Neetar

Sigrid Paula Pukk

Meie kooli 10c klassi õpilane Getter Vader (disainerinimega Getter Neetar) on oma esimese kollektsiooniga võitnud juba kaks suurt moeshow'd: Moelennuk 2013 publiku lemmik ja I koht, MoeP.A.R.K. oma vanuserühmas 1 koht ja üldvõit. Küsisime Getterilt tema hobi ja edu kohta.

Küsitlesime Getterit, et teada saada, kuidas ta on jõudnud nii kaugele.

1. Millal tekkis Sul huvi õmblemise ja moedisaini vastu?

Õmblema hakkasin ma juba enne kooli, kui valmistasin kodus väikestest riidetükkidest nukkudele riideid. Tõsisemalt asusin asja kallale 3. klassis, kui hakkasin käima Tallinna Kanutiaia noortemaja rõivaste disaini ja õmblemise stuudios. Alguses õmblesin seal endale lihtsamaid riideid ja pehmeid mänguasju, nendest uhkeim on mul siiani kodus alles - meetrine, sinine kass. Alates 6. klassist, kui hakkasin aitama korraldada iga-aastast moekonkurssi "Sedamoodi", tekkis väikene moeteadlikkus ning huvi rõivaste disainimise ja õmblemise vastu.

2. Kust said inspiratsiooni oma esimese kollektsiooni jaoks?

Koidust ja ehast. Pildistasin suvel laagris päiksetõusu ja -loojangut. Olles praktiline inimene, tuli mõte, et tahaks nendega midagi edasi teha. Nii sündiski idee lasta trükkida need kangale ja kasutada ära oma kollektsioonis.

3. Kui kaua läks kollektsiooni valmis tegemiseks aega?

Lõigete ideed olid mul juba eelmisel kevadel olemas, kuid ma polnud siis veel rahul oma senise kompositsiooniga - sellele oli vaja midagi särtsakat juurde. Siis tuli fotokangaste idee. Tõsisemalt hakkasin ma sellega tegelema oktoobris - lõigete konstrueerimine, kangaste tellimine ja lõpuks õmblemine. Viimane võttis aega umbes 4 kuud.

(Foto: Sigrid Paula Pukk)

4. Millega Sulle veel meeldib vabal ajal tegeleda?

Mulle meeldib kinni haarata igast heast võimalusest, ning sellepärast tegelen viimasel ajal väga paljude asjadega. Pikemalt on mind köitnud aga ehete valmistamine ning südamelähedased on võrkpall ja fotograafia.

5. Kellena näed ennast 10 aasta pärast?

Ideaalis elan ma kümne aasta pärast Londonis, mul on oma moeateljee ja ma olen rätsep. Et unistused tegudeni jõuaks, on mul plaan minna sinna ka ülikooli õppima.

6. Kes on Su lemmik moedisainer?

Mul ei ole lemmikut moedisainerit, küll aga on mul mõned eeskujud, kellega kohtumisest ja teetassi taga moejuttude rääkimisest unistan. Nad ei ole väga kuulsad, kuid väga huvitava ja omapärase käekirjaga disainerid, kellega oleks huvitav arutleda erinevatest stiilidest ja tehnikatest.

7. Mis on Su soovitus algajatele moedisaineritele?

Ma arvan, et ma olen isegi veel piisavalt algaja ja küsin soovitusi teistelt, kuid veel algajamatele soovitan kindlasti mitte endas kahelda. Mood ongi ja peabki olema pöörane ning kõik konkursid on väga head võimalused oma ideid teistele näidata.

Getteri võidukollektsioon

Selle aastase Moelennuki korraldajatetiimi kuulus ka meie kooli 12a klassi õpilane Victoria Tääker, kes sai oma tööga suurepäraselt hakkama. Kaanepildil Victoria koos abilise Gethel Burlakaga (10a). *(Foto: Sigrid Paula Pukk)*

Järjejutt
Lubadused peeglile
I osa

Maria Olmann

"Hehei, ma igatsesin sind ka just unenäo keskel, äratuskell! Kui sa seda veelkord teed, lendad prügikasti," pomiseb Vivian omaette pimeduses. Silmad vajuvad kinni. Padja külgetõmbejõud suureneb. Soojal tekil on lahendused kõigile maailma hädadele. Vivian kompab uniselt seina, tunneb paberitükki käe all. Vastumeelselt kisub tüdruk näo padjast lahti ja silmitseb leidu. Roosa märkmepaber kirjaga "Aja end püsti juba. Sa tead, et asi läheb paremaks, kui sa lihtsalt tõused. - Sina."
"Ahah, tänan. Olgu, ma tean," kommenteerib ta seda tujutult.
Hommikune pigem-kaos-kui-rituaal. Riided, hambad, nägu pähe, söö lõpuks laps! Sa unustasid oma mütsi, vene keele sõnu peab veel kordama, kus teine sokk on?! Võta jogurt siis kaasa, su huultel laiub kõrb, kuhu sa palsami juba toppida jõudsid? Sõbranna vihik! Võtmed! Vennake uimerdab majas ringi, turtsub pahaselt, kuid oli võimatu ta juuksed sasimata jätta.
Päev nagu ikka. Üllatustunnikontroll, mida oli tegelikult ette arvata, aga laiskus võimutses. Võimatult pikk ja dešifreerimatu konspekt. Vägev pagas ajaloolisi piinamismeetodeid. Vahetunnis sõbrannaga kihistamine. Samal ajal surub Vivian alla uitmõtteid, saavutab ainult selle, et nad veelgi jõulisemalt peale suruvad. Pääsemine, üleriiete asukoha tuvastamine käte-jalgade vahel põigeldes. Juba oma toa turvalisuses olles, libisevad silmad üle Lasnamäe majade teisel pool klaasi. Lumised kuused, aknatuled pimeduses ja tass teed pidavat inspireerima. Vivian ohkab, ta ei suuda enam terve päev hinge närinud kahtlustele vastu seista. Istub lõpuks ärevil olles arvuti taha, logib sisse. Tunneb südamelöökide kiirenemist ja jälgib pingsalt ekraani, kuni lehekülg laeb. Teiste seast huvitab teda vaid üks väike punane teade üleval nurgas. Tüdruk hingab sisse, avab sõnumi ning jääb sõnatuks. Hetkeks tundub, et süda proovib lendavate mõtete kiirusega võistelda. Ta lükkab end laua tagant püsti, kõnnib sihitult toas ringi, rüübates teed, et end koguda. Pilk eksleb rahutult üle ruumi.
"Homme," otsustab ta. "Homme ma räägin temaga sellest."

Kaerakliiküpsised

Anny Urm

Koostis:
1 dl sulatatud võid (80g)
1 dl suhkrut
2 spl nisujahu
2 dl kaerakliisid
1 tl küpsetuspulbrit
1 muna

Valmistamine:
Sega kokku kuivained, lisa sulatatud või ja muna. Sega korralikult läbi, moodusta väiksed pätsid, aseta küpsetuspaberiga kaetud ahjuplaadile ja suru õhukeseks. Küpseta 200-225 kraadi juures 7-8 minutit ehk seni, kuni küpsised on kenad kuldkollased.
(Allikas: www.perenaine.ee)

Brenda muusikanurk

Brenda Tamm

Selleks korraks on küll liri kunstinädal juba ammu läbi, kuid sellegipoolest otsustasin pilgu peale visata iiri bändidele. (Jätsin kõrvale suuremad tegijad nagu U2, The Cranberries'i, Thin Lizzie'i, Sinead O'Connor'i, Van Morrison'i, Enya).

My Bloody Valentine: tuntud kui üks kuulsamaid *shoegaze*'i bände. Nende 1991. aasta maagiliste kitarririffidega "Loveless" kuulub ka minu lemmikalbumite hulka (Only shallow).
The Boomtown Rats: eestotsas fantastilise Bob Geldofiga. Tõsi, bändi edu küll varjutas laulja heategevuslikud ettevõtmised (Rat trap).
Andwella/Andwella's Dream: psühhedeelika, 60ndad - mida veel vaja (Hold on to your mind).
The Undertones: mõnus *punk rock*'i/*new wave*'i sugemetega bänd. Originaalkoosseisus oli lauljaks Feargal Sharkey, kelle hääl on kaunis omapärane (Love parade).
Mellow Candle: *folkrock* bänd, kelle noored liikmed suutsid luua müstilise atmosfääri igale laulule (Silver song).
Two Door Cinema Club: natuke värskemat kraami kah. 2007. aastal kokku pandud *indie rock* bänd. Debüütalbumi üldine meeleolu on tempokas ning rõõmsameelne. (Eat that up, it's good for you)

Filmid:

Ondine: 2009. aasta romantiline draama merineitsist (peaaegu).
Killing Bono: humoorikas komöödia püüdlevatest rokkaritest, kes soovisid maailma vallutada, kuid jäid U2le alla.
On the Edge: mõnus *dramedy* suitsiitsetest noortest.

(Illustratsioon: Mark Antonius Puhkan)

Noored laulavad

Merlin Paggi

„Teaduslikus mõtlemises on alati olemas luule element. Tõeline teadus ja tõeline muusika nõuavad samalaadset mõtteprotsessi.“ - Albert Einstein. Tallinna 21. Kooli mudilaskoor on juba 52 aastat vana (asutamisaeg 1961) ja selle dirigent on õpetaja Ene Uibo. Kuna laulmisega puutume kokku kõikjal, siis otsustasimegi teha väikese külastuse sellesse huvialaringi, kus lapsed käivad rõõmuga laulmas, et välja selgitada, kuidas nad jaksavad seda teha.

Enlil Sonn (4.C klass): „Olen seal käinud alates teisest klassist, sest tahan osaleda laulupeol.

“**Loora Ristisaar (4.C klass):** „Käin seal, sest mulle on koguaeg meeldinud laulda ning see on hea puhkus peale pikka, väsitavat päeva.

“Paljud lapsed tihti nukrutsevad, et nad ei saa mudilaskooris osaleda, sest ei laula nagu lõokesed. Tahate kuulda saladust? Iga laps saab laulda, kui ta väga tahab, palju harjutab ning teeb endale selgeks laulmise põhjuse. Kuid kuna kõik lapsed ei laula ühte moodi, siis tuleb nende vahel teha valik nende muusikaliste võimete järgi. Kõlab ebaõiglasena, kuid tegelikult pakub selline häältega mängimine (vaja kombineerida kõrgeid ja madalaid hääli harmoonilisse koosseisu) tohutult palju rõõmu nii lauljatele endale kui ka kuulajatele. „Kõikjal on väga loomingulisi isiksusi ja see teeb töö kergeks ja nauditavaks,“ lausub õpetaja Ene Uibo „„kuid oluline on saavutada hea kontakt ja vastastikune usaldus.

“Tunni lõpuni on jäänud veel mõned minutid ja tavaliselt pakivad lapsed juba sel ajal asju kotte. Mudilaskooris aga laulavad kõik alles täies jõus, püüdes teha laulu veelgi paremaks. Keegi ei kuulegi, kui kell käib. Märgatakse seda aga siis, kui õpetaja hakkab asju kokku pakkima. „Kas tund on juba läbi?“ hüüavad lapsed üllatunult.

Nendele lastele on see küsimus täiesti normaalne ning automaatne. See näitab, et tabamatu „klapp“ on olemas, sest keegi ei taha lõpetada tegevust, mis annab nii palju rõõmu ning lusti. Õpetajalt kuuleme, et lapsed lähevad tihti koridoris laulu jätkates või kuskil harjutatakse koos sõpradega. Seda näeme ju meie, koolirahvas, ise ka ning tahtmatult paneb see naeratama. Pilt südamest laulvatest lastest parandab meie enesetundeid. Ehitamisel on tulemuseks maja või muu ehitis, joonistamisel aga maal, jooksmisel medal. Sama on ka laulmisega. Laulmine annab rõõmu muusikast; esinemiskogemusi, mida meil tulevikus kõigil vaja läheb ning koostegemislusti. Laulupeoaastatel aga võimaluse osaleda suurimal kultuuriüritusel Eestis.

Kaisa Pollisinski (4.C klass): „Kooris käimine on parandanud mu lauluoskusi, seda kuidas ma viisi pean ning palju enesekindlamaks teinud.“

Loora Ristisaar (4.C klass): „Mul on hakanud sõnad paremini meelde jääma ning samuti on viisipidamine paremaks läinud.“

Õpetajad on öelnud:

Sildnik: "Ärge jääge valele arvamusele, et sellised ongi ülesanded. Need on libaülesanded. Teile ma pärisülesandeid ei anna!"
Paggi: "Aga see on tore, et horoskoopidel on meil tänapäeval nii lai turg, et kui üks ei meeldi, võtan teise, konkureeriva. Selles mõttes on kõik kontrolli all."
Sildnik: "Ma pean muudkui igasuguseid armuvalus noormehi rahustama, kelle pruute siin numbritega piinatakse. Ootavad ja laulavad siin akna taga..."
Otsus: "Pane see kiirgus ära! Las see Tšernobõl olla sul tunni ajal taskus!"
Roosileht: "Kas te lähete komöödiat vaatama, kui tahate naerda; tragöödiat, kui tahate nutta ja draamat, et näha, et kellegi elu on veel tühisem kui teie oma?"
Sildnik: Sa oled ikka jobu ruudus!"
Paggi: "Sinu uurimistöö teema?"
Õpilane: "Laste söömine 4. klassis."
Paggi: "No minule isiklikult meeldivad nad teravas kastmes..."

Horoskoop

VEEVALAJA (20.I-18.II)
Targaks saamine on su uus prioriteet, kuid midagi on ikka puudu. Vihje: vaata voodi alla, vasakusse tagumisse nurka kahe väiksema tolmurulli vahele!

KALAD (19.II-20.III)
Veenuse asendi tõttu oled tavalisest tähelepanematum. Keegi kuri Skorpion võib üritada su pealt maha kirjutada.

JÄÄR (21.III-19.IV)
Jooksed peaga vastu seina, aga kuna oled Jäär, on kannatajapooleks sein. Targem annab järele, mis tähendab sulle suuri tellise- ja pahtliarveid

SÕNN (20.IV-20.V)
Horoskoop sööb oma mütsi ära, kui keegi sulle kohe 10 minuti jooksul abieluettepanekut ei tee. Palun too horoskoobile mütsi kõrvale Caesari kastet.

KAKSIKUD (21.V-20.VI)
Miks nii rõõmus? Kui sa niimoodi naeratad, nagu praegu, võivad inimesed veel ekslikult arvama hakata, et sulle meeldib koolis käia...

VÄHK (21.VI-22.VII)
Tähtede seis on 4-3 A-tähe kasuks. Kui pooldad B-tähte, helista numbril 900 900B ja anna oma hääl, et muuta tabeliseisu!

LÕVI (23.VII-22.VIII)
Lõvide loominguline potentsiaal on nii kõrge, et ühe Lõvi abil saaks ära kaunistada 1 674 093 jõulukuuske ja 2 849 390 piparkooki.

NEITSI (23.VIII-22.IX)
Neptuuni sekstiil rõhutab su ripsmete tekstuuri. Keegi võib su isikliku pinali sisu vastu haiglaselt suurt huvi tunda.

KAALUD (23.IX-22.X)
Hoiatus: koolistress on sel aastal eriti nakkav! Vaktsineerida saab lähimas loomakliinikus õpilaspileti ettenäitamisel.

SKORPION (23.X-21.XI)
Lõpeta! Pane see naeratus ära enne kui kellegi põlved viga saavad ja sa põlveproteesipoe kinkekaarte kokku ostma pead!

AMBUR (22.XI-21.XII)
Tead täpselt mida tahad, aga ei tea, mida selle saamiseks teha. Kuni sa otsustad, sööb lähim Sõnn su päevaprae ära.

KALJUKITS (22.XII-19.I)
Ei midagi uut siin päikese all. Sinust rutiinsemat ja igavamat inimest on raske leida. Seda loomulikult juhul, kui sa ikka inimene oled...

Top soengud

Sellest numbrist alates otsustas Lennuki meeskond hakata tegema nn tope. Loodetavasti jätkub selline tore lõiguke ka teistes numbrites edasi. Seekord valisin välja kõige ägedamad ja huvitavamad soengud. Arvamus on siiski subjektiivne, nii et ärge palun kirvega mu akna alla öösel tulge. Ilu on vaataja silmades.

Elis, 12B

Lemmikbändid: The Horrors, The Beatles, The Last Shadow Puppets
Lemmikraamat: Neil Gaiman'i "Anansi Boys"
Lemmikfilm: The Sound of Music
(Värvus: rohelineee).
Inspiratsioon soenguks oli "Digimon" ja leppimatus oma kartulivärviga, sest miks olla kartul kui võib olla kapsas.

Ats, 7A

Lemmikbänd: The White Stripes
Lemmikfilm: Pulp Fiction
Lemmikraamat: J.R.R. Tolkien'i "The Hobbit"
(Värvus:pruun).

Silja, 12B

Lemmikbänd: Led Zeppelin
Lemmikfilm: Moonrise Kingdom
Lemmikraamat: Jon Krakauer'i "Into the wild"
(Värvus: tumepruun).
Soengu lõikas Silja omale ise.

Andre, 9B

Lemmikbänd: The Rolling Stones
Lemmikfilm: Sin City
Lemmikraamat: James Krüss'i "Timm Thaler ehk müüdud naer"
(Värvus: pruun).
Inspiratsiooni soengu jaoks sai ta välismaalt.